

Drieëntwintigste pastorale brief 19 september
25^e zondag door het jaar A

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

De volgende pastorale brief verschijnt op 3 oktober

Wie verwonderd kan zijn
komt tot waardering.

Wie waardering kent,
die wordt attent.

Wie attent is,
is lief en sluit vriendschap.

Wie vriendschap sluit,
opent bondgenootschap en verruimt de kring
en wie de ruime kring beoogt,
sluit niemand uit.

Wie niemand wil uitsluiten,
komt op voor rechtvaardigheid.

Wie kiest voor rechtvaardigheid
gunt iedereen kansen
om aan bod te komen in de maatschappij.

Wie zich beijvert om iedereen aan bod te laten komen
werkt aan het Rijk Gods.

Wie werkt aan het Rijk Gods
heeft een aanvoelen van wie God is
hoezeer Die ook een geheim blijft.

Wie een vermoeden heeft van God
heeft weet van liefde.

Wie weet heeft van liefde
ziet wat door mensen mogelijk is.

En wie ziet wat door mensen mogelijk is,
kan verwonderd zijn, leven en samenleven.

Luc Vandenabeele

*** Inleiding...**

Door pastor Dorenda Gies

Dit weekend begint de Vredesweek. In alle coronaperikelen, Prinsjesdag en de persconferentie zouden we dat bijna vergeten. Hier in Nederland mogen we leven in vrede, hoewel er nog altijd bevolkingsgroepen zijn die niet op gelijke wijze in onze maatschappij

mee mogen draaien, vooral als je van een andere cultuur of etnische achtergrond bent. Verschil blijft er toch.

Het thema van de Vredesweek is 'Vrede verbindt verschil.' Hier in Nederland is er op dit moment nog een arts en een ziekenhuisbed beschikbaar, voor iedereen die dat nodig heeft. In de landen waar het oorlog is, grijpt corona genadeloos om zich heen. Die landen hebben vaak geen goede gezondheidszorg en de infrastructuur van die landen is kapot. Een groot verschil met hoe het er in onze omgeving aan toe gaat.

In de Vredesweek worden wij uitgedaagd om stil te staan bij al die verschillen, in eigen land en aan de ander kant van de wereld. We worden uitgedaagd om elkaar écht te ontmoeten, om te ontdekken wat goed is voor jezelf én voor de ander. Zelfs als we misschien niet in grote groepen bij elkaar kunnen komen vanwege het coronavirus, juist dan. Vrede verbindt verschil. Vrede verbindt ons met alle anderen, met elkaar.

In Harlingen hebben wij de aftrap van de Vredesweek afgelopen vrijdagavond 18 september gegeven met een oecumenische vesper. U kunt deze vesper terugkijken op www.cgkvharlingen.nl/live-uitzending en kijken onder eerder opgenomen diensten. Zondag zal er in De Franciscuskerk in Franeker een viering zijn, die ook in het teken van de Vredesweek staan. Iedereen is van harte welkom!

In deze brief vindt u weer inspiratie op allerlei gebied. Pastoor Marco schrijft over de werkers van het eerste en laatste uur. De kinderen (en volwassenen) kunnen weer puzzelen. Wim van Bussel reageert in deze brief op onze digitale wereld en Elsa de Vries heeft een persoonlijk stuk geschreven over de kerkgang in coronatijd. U wordt uitgenodigd voor de Michaelzondag volgende week zondag in Harlingen en de Gesprekskring aanstaande woensdagavond in St Annaparochie. Genoeg leesvoer en informatie voor de komende weken dus.

Ik wens u en jou veel leesplezier!

Hartelijke groet van het pastoresteam,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Streamen van vieringen

* Op zaterdag 19 september zal de viering vanuit Dronryp worden gestreamd om 19.15 uur.

* Op zondag 27 september wordt in Harlingen het patroonsfeest van de geloofsgemeenschap gevierd. Ook deze viering zal live worden gestreamd om 11.00 uur.

* Op zondag 4 oktober wordt in Franeker het patroonsfeest van de geloofsgemeenschap van Franeker gevierd om 09.30 uur. Deze viering zal live worden gestreamd om 09.30 uur. De vieringen zijn te volgen via YouTube.

U kunt een kwartier voor de viering een link vinden op de website van de parochie.

Luisterend oor van de pastores

Als u vragen hebt, zorgen wil delen of gewoon even om een praatje verlegen zit, schroom dan niet een van uw pastores te bellen. Dat kan de hele dag. En nemen we even niet op, spreek iets in, dan bellen we zeker terug. Als uw abonnement of uw financiële situatie geen lange telefoontjes toestaan, mag u ons gewoon vragen om u direct terug te bellen. Soms is een telefoongesprekje niet genoeg of niet gemakkelijk en vindt u het fijner om even een pastor te zien en te spreken. Dan komen we graag bij u thuis.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503
Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

Overleden in de parochie

Op zaterdag 12 september is Simon de Graaf uit Almenum in Harlingen overleden. Hij is 94 jaar worden. Veel mensen kenden hem van zijn wandelingen door Harlingen.

Afgelopen vrijdag hebben wij vanuit de Michaëlkerk afscheid van hem genomen, waarna hij te rusten is gelegd op de parochiële begraafplaats.

Dat Simon mag zijn geborgen in Gods liefde en licht.

*** Vieringen in de parochie**

De mogelijkheden tot kerkbezoek kunt u vinden in het parochieblad.

Het parochieblad is digitaal terug te vinden op de site.

Belangrijk:

Als u zich niet goed voelt of verkouden bent wordt u verzocht niet te komen

Voraf aanmelden niet meer verplicht, het wordt wel aangeraden

Het nieuwe protocol, geldig vanaf 10 juli 2020, staat toe dat er niet meer tevoren behoeft te worden gereserveerd. Om zeker te zijn van een zitplek MAG het nog wel. Vanwege de anderhalve meter maatregelen, zijn het aantal zitplaatsen per kerk beperkt. Wanneer het maximale aantal plaatsen is bereikt moeten we u helaas teleurstellen en kunt u niet meer worden toegelaten.

Let op: U *kunt* elke week t/m vrijdag 18.00 uur reserveren voor de weekendvieringen. Er hoeft niet gereserveerd te worden voor de door-de-weekse vieringen.

Voor Harlingen: aanmeldenrkharlingen@hotmail.com
Voor Franeker: aanmeldenrkfraneker@hotmail.com
Voor Dronryp: aanmeldenrkdronryp@hotmail.com
Voor Sint Anna: aanmeldenrksint-anna@hotmail.com
Voor Terschelling: volkerssven@hotmail.nl

Als u niet kunt mailen, dan kunt u zich ook telefonisch aanmelden:

In Harlingen	bij Agnes van der Zee:	06-30695871
In Franeker	bij Loeki de Boer:	06-23547874
In Dronryp	bij Aggie Yntema:	0517-232476
In Sint Anna	bij Marjan Wewerinke	06-19979525
Op Terschelling	bij Sven Volkers	06-41768744

Opgegeven Intenties

In de afgelopen maanden zijn er vele intenties opgegeven die niet zijn gelezen. Deze zijn de afgelopen maand gelezen en worden nog gelezen 25/26 juli.

Intentieboek

Vanwege de Corona-protocol mogen de intentieboeken niet worden gebruikt. Als u een intentie hebt, waar u graag voor wilt bidden in de kerk, dan kunt u ons als pastores uiterlijk tot vrijdag mailen (als dat niet kan kunt u ook bellen). Dan nemen we uw intentie(s) mee in de voorbede.

Extra mededeling viering Franeker

Zondag 20 september is er om 9.30 uur een Woord- en Communieviering met pastor Dorenda Gies in de Franciscuskerk!

De oecumenische viering vanuit de Martinikerk gaat niet door!

*** Gelovige Inspiratie...**

Door pastoor Marco Conijn

Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs

In die tijd vertelde Jezus aan zijn leerlingen de volgende gelijkenis:

"Met het Rijk der hemelen is het als met een landeigenaar die vroeg in de morgen uitging om arbeiders te huren voor zijn wijngaard. Hij werd het met de arbeiders eens voor een denarie per dag en stuurde ze naar zijn wijngaard.

Rond het derde uur ging hij er weer op uit en zag nog anderen werkeloos op de markt staan. En hij zei tot hen: Gaat ook naar mijn wijngaard en ik zal u geven wat billijk is. En zij gingen.

Rond het zesde en negende uur ging hij nog eens uit en deed hetzelfde.

Rond het elfde uur ging hij opnieuw uit en vond er weer anderen staan. Hij zei tot hen: "Wat staat ge hier de hele dag werkeloos?" Ze antwoordden hem: "Niemand heeft ons gehoord".

Daarop zei hij tot hen: "Gaat ook gij naar mijn wijngaard."
Bij het vallen van de avond sprak de eigenaar van de wijngaard tot zijn rentmeester:
Roep de arbeiders en betaal hen uit, te beginnen met de laatsten en zo tot de eersten.

Toen de arbeiders van het elfde uur kwamen, kregen zij elk een denarie;
toen nu ook de eersten kwamen, meenden dezen dat zij meer zouden krijgen,
maar ook zij kregen ieder de overeengekomen denarie.
Ze namen hem wel aan, maar begonnen tegen de landeigenaar te morren en zeiden:
Dezen hier, die het laatst gekomen zijn, hebben maar een uur gewerkt
en gij stelt ze gelijk met ons die de last van de dag en de brandende hitte hebben gedragen.
Maar hij antwoordde een van hen: "Vriend, ik doe u toch geen onrecht?
Zijt gij niet met mij overeengekomen voor een denarie?"

Neem wat u toekomt en ga heen.
Ik wil aan degene die het laatst gekomen is, evenveel geven als aan u.
Mag ik soms met het mijne niet doen wat ik verkies of zijt ge kwaad, omdat ik goed ben?

Overweging

We leven in een vreemde tijd.
Het Coronavirus doet in alle rust op gehaaide wijze zijn werk.
We zijn redelijk voorzichtig en zijn op ons hoede....

Zo ook onze regering,
blijkt uit de afgelopen dinsdag door de koning uitgesproken troonrede.
We moeten ons opmaken voor een zware economische terugslag.
Hoe zwaar die economische terugslag zal zijn
hangt volgens de koning af van de duur en de mate
waarin het coronavirus ons "in zijn greep blijft houden".

De koning sprak heel terecht zijn dank en grote bewondering uit
voor de mensen in de zorg en andere vitale sectoren
die al wat nodig was hebben gedaan.

"Corona raakt ons allemaal. Van Terschelling tot Aruba.
In school en werk en in het gemis van een aanraking", aldus de koning.

De economische cijfers zijn ongekend.
Van een royaal overschot op de rijksbegroting zijn we heel diep in de rode cijfers beland.
Ondernemend Nederland merkt dat ook.

Niet alle ondernemers trouwens,
want er zijn er ook die hun omzet dit jaar hebben zien verdubbelen.
Er zijn er echter ook die reeds failliet zijn gegaan of binnenkort dreigen om te vallen.
Dan gaat het om grote bedrijven tot kleine zelfstandigen.
We leven in een vreemde tijd, maar ook spannende tijd.

Het aantal werklozen valt nu nog relatief mee,
maar dat zou zo maar eens (heel snel) kunnen veranderen.

Van werklozen is ook sprake in het Evangelie....
In het Evangelie is iets bijzonders aan de hand.

Het is heel bijzonder dat de werkers van het eerste uur
hetzelfde loon krijgen als hen die slechts een uur gewerkt hebben.

Ze krijgen geen evenredig loon,
maar de landheer geeft aan de laatkomers ook
wat ze nodig hebben om zichzelf en hun gezin te onder- houden.
De werkers van het eerste uur vinden dat de eigenaar een contract met hen heeft gebroken
en daarom zijn ze verontwaardigd.

De landheer vertelt de eerste groep,
ingehuurd bij dageraad, dat hij het normale dagloon zal betalen.
Bij de volgende groep zegt hij alleen: "Ik geef je wat rechtvaardig is."
Daarna krijgen ze alleen de instructie: "Ga naar mijn wijngaard."
De landheer betaald uiteindelijk alle werknemers een volledige dag.
Allen werknemers zijn arm en kwetsbaar
en elk van hen kan een dagloon goed gebruiken
om hun familie en gezin te onderhouden en te voeden.

We horen in het Evangelie van dagloners.
Het zijn als het ware de ZZP-ers van die tijd.
Elke dag gingen ze als dagloner op zoek naar werk.
Iedere dag verlangend om ingehuurd te worden.
Iedere dag hopen om voldoende te verdienen
om de vaste lasten te betalen en hongerige monden te vullen.

Dagloners zijn er nog steeds in onze wereld.
Maar het kan er ook heel anders aan toe gaan.
Op vele werkplekken worden er periodiek evaluaties gedaan
en wordt de productiviteit van werknemers regelmatig beoordeeld.
Loonsverhogingen moeten gebaseerd zijn op verdienste.
En we vinden dat toch ook redelijk normaal.....
Maar laten we eerlijk zijn: wat is een eerlijk loon voor eerlijk werk?

Wat is een redelijk salaris voor een verpleegkundige, een
onderwijzer, een schoonmaker?

Van de hedendaagse realiteit weer naar de landheer van het
Evangelie.

Maak van die landheer eens God.

Nee bedenk..... de landheer is onze goede God.

Jezus beschrijft in dit verhaal

hoe zijn hemelse Vader handelt ten opzichte van ons,
en hoe het toegaat in het koninkrijk wat Hij voorstaat
waar de invloed van God gevoeld wordt en Gods kracht aan het werk is.

Ik weet niet hoe het u gesteld is,
maar ik leef zeker niet volgens alle geboden van de Heer.
Ik probeer mijn best te doen (dat wel)
maar er zijn dagen dat ik hoop dat de Heer een oogje dicht knijpt.

We hebben allemaal wel van die momenten in ons leven
die we maar zo gauw mogelijk zouden willen vergeten.
We hadden andere en betere keuzes moeten maken.
Hoe zou dat alles geëvalueerd worden aan het einde van ons leven?
Weet..... om dat laatste gaat het.....
Juist ook in dit Evangelie!
Hoe zou dat alles geëvalueerd worden aan het einde van ons leven?

Zou iemand die zijn hele leven zich voor God heeft ingezet
en een goed leven heeft geleid

een betere beloning wachten
dan iemand die zich bekeerd heeft op latere leeftijd
en toen (pas toen) zich heeft ingezet voor God op aarde.....

Het is deze hemelse beloning die Jezus beschrijft.

Uiteindelijk krijgt iedereen dezelfde beloning.
De werkers van het eerste uur wacht de hemel
En ook zij die door omstandigheden pas later zich aansloten.
Zo handelt God.
God zij dank!

Wij allen zijn de ontvangers van die vrijgevigheid van God.
Jezus geeft ons wat ons toekomt.

Mensen hebben vaak de neiging om zich vast te klampen
aan wat anderen ons in het verleden hebben aangedaan of zelfs misdaan
en denken dan dat God ook wel zo zal handelen.

Maar Gods genade en liefde is onbegrensd
en God rekent gelukkig niet op (onze) menselijke manier

Als wij, die vandaag deze gelijkenis horen,
in de gaten krijgen wat er ons aangeboden wordt door God de Vader,
dan zouden we ons moeten afvragen
of we niet tegenover anderen even gul zouden moeten zijn, zoals God het voor ons is?

God is goedgeefs voor ieder mens.
Voor de werkers van het eerste en laatste uur.

Wij, die volgelingen willen zijn van onze goede God,
mogen proberen zo goed als God te zijn.

Toegeven, dat vraagt soms wat, maar het is ook zeer de moeite waard.

Voorbede

In ons leven, in de wereld
en in de kerk van God zijn altijd eersten en laatsten.
God houdt van ieder evenveel, zo hoorden we.
Laten we daarom ook gezamenlijk tot Hem bidden...

We bidden voor alle mensen
die geloven in hard werken, en die nooit stilzitten.
Dat ze goed beloond worden voor hun werk,
maar dat er ook uren en dagen zijn
waarop ze tot rust willen komen
en in vriendschap en levensvreugde
hun leven met anderen willen delen.
Wij bidden voor alle mensen
zonder baan en zonder vast werk.
Dat ze zich niet overbodig voelen,
maar dat ze hun tijd nuttig weten door te komen,
in verbondenheid met mensen om hen heen.

Bidden we voor de Kerk ,
waar zo'n grote verscheidenheid aan mensen te vinden is;
dat zij uitstraalt wat mensen aan God doet denken:
barmhartigheid, vergeving, liefde en vrede.

Bidden we voor onszelf ,
voor onze familie en geloofsgemeenschap om ons heen:
dat we de moed niet opgeven
als we getroffen worden door ziekte, zorgen of eenzaamheid;
dat we ons hart openstellen
voor wie we niet als vrienden zouden kiezen;
dat we verdragen dat anderen anders zijn...

Bidden wij voor wie ziek zijn
dat zij met liefde worden verzorgd
en mogen rekenen op beterschap.
Bidden we om aanvaarding en berusting
voor hen die niet meer kunnen genezen.

We willen gedenken hen
die ons zijn ontvallen door de aardse dood.
Dat ze mogen rusten in vrede.....

Goede God, U hoort onze gebeden,
U kent onze noden,
nog vóór zij uitgesproken zijn .
Help ons toch geduldig, rechtvaardig en verdraagzaam te zijn,
opdat Uw vrede in ons woont.

*** Voor de kinderen...**

Werken in de wijngaard..

Gebied bij Matteüs 20,1-16a:

God,

U bent op zoek naar ons,

zoals ook de landeigenaar op zoek is naar werknemers.

Wij zijn samengekomen om Jezus te volgen.

Wij zijn allemaal gelijk.

We kijken om ons heen naar de ander

en kijken omhoog naar het Koninkrijk van de Hemel,
uw Nieuwe Wereld.

We horen dat het er daar anders aan toe gaat,

anders dan wij gewend zijn,

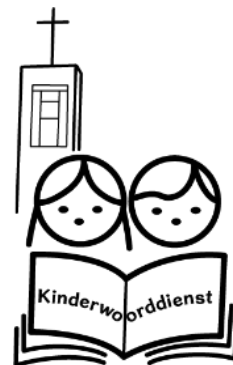
en anders dan wij verwachten.

Help ons te kijken en te luisteren naar uw verhalen,

dat wij ons verbazen en zien hoe fijn het in uw Nieuwe Wereld zal zijn,

en help ons ons te richten op uw Koninkrijk dat komt.

Amen

Woordzoeker:

E	R	U	U	E	T	S	R	E	E	K	D	H	U	U	N	H	I
U	S	W	I	J	N	G	A	A	R	D	R	M	N	S	W	D	B
I	D	F	X	N	A	R	B	E	I	D	E	R	S	I	U	G	Y
T	O	Y	O	Z	R	N	F	T	R	D	E	N	A	R	I	E	G
B	B	R	C	S	O	T	A	L	I	X	D	N	G	I	F	B	J
E	H	K	R	Y	R	X	R	W	J	P	N	R	K	V	T	P	O
T	L	S	D	U	E	R	A	S	K	K	P	X	F	B	S	N	W
A	M	O	O	U	T	U	A	I	D	D	L	D	W	N	R	H	W
L	S	G	O	L	S	U	N	N	E	R	J	L	E	E	J	C	X
E	J	Q	X	N	E	E	E	E	R	B	N	N	C	C	L	N	T
N	C	Q	N	T	E	D	G	K	H	G	O	H	M	Q	T	D	N
P	L	M	G	X	M	F	I	J	E	K	T	D	N	K	V	C	V
O	J	Z	X	L	T	L	E	I	M	M	O	R	R	E	N	Z	W
M	U	E	O	U	N	E	D	L	E	B	H	G	S	R	F	P	Q
E	F	N	Z	Z	E	X	N	E	L	D	Z	Q	R	Y	P	B	I
U	C	U	R	U	R	C	A	G	E	S	V	X	Q	H	R	W	O
I	E	M	I	H	S	D	L	J	N	Z	R	D	L	T	D	Y	P
A	L	K	B	C	B	H	X	B	P	D	Z	T	F	T	D	J	U

ARBEIDERS DENARIE EERSTE UUR
ELFDE UUR GELIJKENIS JEZUS
LANDEIGENAAR LOON MORREN
ONRECHT RENTMEESTER RIJK DER HEMELEN
UITBETALEN WIJNGAARD

* Gedachten van parochianen...

Kerkgang in coronatijd....

In de Volkskrant van 13 september stond het artikel: Corona versnelt de leegloop uit de kerk met bijna tien jaar.

Pastoor Arjen Bultsma komt in dit artikel aan het woord. Het was zijn geciteerde uitspraak die mij deed opkijken: "De gewoonte van de kerkgang is bij veel mensen doorbroken. Ze hebben een andere invulling gegeven aan hun zondag en zijn daar kennelijk tevreden mee."

Ik ben nog maar een kersverse katholiek. Als kind zat ik op een openbare basisschool en de kerk zei mijn ouders niets. Nagenoeg niets. Want om een of andere reden belandde ik als zesjarig meisje in een kerstdienst van de doopsgezinde kerk in ons dorp. Er werd een mooie kerstmusical opgevoerd. Toen de uitvoering afgelopen was kregen alle kinderen een boek. Een boek!! Hoe krijg je mensen weer in de kerk? Door ze een boek cadeau te geven.

Iedereen die mij kent weet dat ik ontzettend graag lees. Sinds ik overwoog katholiek te worden heb ik stapels boeken gelezen over religie, inclusief (hoe on-katholiek) De Heilige Schrift. Als kind las ik ook al graag. En daarom stond mijn besluit onmiddellijk vast: ik wil naar zondagschool en als het dan kerst is, krijg ik een boek. Tien jaar lang ben ik naar zondagsschool en later catechisatie gegaan. Ik ontwikkelde een kinderlijk geloof dat zich verder ontwikkelde en me nooit helemaal los heeft gelaten, ook niet toen ik op mijn zestiende afscheid nam van de kerk.

Ruim twintig jaar later landde ons gezin in Dronryp. Mijn kinderen starten op de St Radbodusschool. Niemand van ons was Katholiek. En een kerk had ik, afgezien van een begrafenis, sinds de jaren 90 niet meer bezocht. Nu waren er de schoolvieringen waar ik als ouder bij was. Na een paar jaar trof iets mij in deze kerk in Dronryp, waardoor ik zeer geraakt werd. Ik kan het niet echt navertellen, maar het voelde goed en het was mooi, puur, vreugdevol. Het maakte dat ik bij de kerk wilde horen, deze kerk, dit gebouw, waar ik me inmiddels zo thuis voel. Misschien wel omdat het juist in de kerk gebeurde, kom ik hier zo graag.

Veel kinderen in mijn dorp van vroeger moesten naar de kerk. Twee keer, elke zondag. Bijna niemand van die generatie voelt zich nu nog aangesproken om te komen als gevolg van die vroegere dwang. Mijn ouders dwongen niet, mijn ouders gingen niet naar de kerk. Misschien daarom ervaar ik kerkgang niet als iets wat moet, of hoort, maar als iets wat ik zelf wil. Het is de kroon op mijn geloofsbeleving. Het is de plek waar ik kan horen hoe ik kan navolgen. Jezus is mijn voorbeeld en zijn gebod is eenvoudig en toch zo moeilijk: Heb je naaste lief en God boven alles. Elke dag wil ik een naaste zijn. En dat lukt vaak niet. Zeker niet in een wereld met zo veel leed, met zoveel angst, wreedheid, onrecht, honger, marteling en andere gruwelijkheden. Ver weg en dichtbij.

Een bevriende dominee schreef mij onlangs: we krijgen bijna een zere nek van het wegstijgen. En toch blijf ik proberen. Het luisteren naar de Bijbelverhalen, de preek, het horen van het orgel, het praten met medekerkgangers, helpt mij daarbij. Een ander die mij inspireert is Dietrich Bonhoeffer (Duitse dominee en verzetsstrijder tijdens WOII). Zijn vertaling van Jezus' boodschap is even eenvoudig en moeilijk: Bidt en doe het goede. Bonhoeffer wist hoe moeilijk dat is en bad daarom ook dagelijks: 'Heer ik geloof, kom mijn ongelooft te hulp.'

Zo bekeken kan mijn zaterdagavond geen andere invulling krijgen. Want dan blijft er een leegte, een gemis. Een gemiste kans. Wat hoop ik dat andere mensen ook de aanwezigheid van God, de geborgenheid en liefde en vreugde ervaren die ik (vaak) ervaar in de kerk. Wat hoop ik dat de voorgangers ons blijven inspireren met hun interpretatie van de Bijbelteksten, aangevuld met hun persoonlijke verhaal. Ik mis de kerk zoals hij was voor

coronatijs. Zeker. Ik mis het koor, de vredeswens, het koffiedrinken, de communie zonder plexiglas, zonder pincet, zonder alcoholgeur.

Als die tijd er is, komt u dan ook (weer) mee vieren?

Rest mij nu nog te zeggen: Leer ons slechts het heden dragen met een rustig kalme moed. Amen.

Elsa de Vries - Dronryp

Ongemerkt het paradijs in – maar welk paradijs?

Toen God de aarde schiep met alles erboven, erop en eronder waren er geen stopcontacten bij. Kennelijk was elektriciteit te moeilijk voor de mens. Die had de natuur te volgen: met de boskippen tegen schemertijd op stok en bij het eerste vogelfluitconcert weer knollen steken. De mens, eigenwijs vanaf het begin, was het hier natuurlijk niet mee eens, want elke keer als God speels met de bliksem door het zwerk zwiepte wilde hij zich dat prachtige licht eigen maken. Kon hij wat later naar zijn drogebladerenbed. Hij probeerde wel eens wat bliksemstralen op te vangen, maar daar bleef het, zwartgeblakerd, voorgoed bij.

Vele eeuwen lang bleef het stil. Maar in 1750 was er een Benjamin Franklin, die van zijn hernieuwde poging met schrik en brandwonden afkwam. Geen stroom. Wel ontwierp hij (Homo Sapiens!) de bliksemafleider (Alle nadeel heb zijn voordeel...). Ik denk dat God in de loop van de tijd wat soepeler werd, want nog in 1799 mocht het de natuurvorser Volta lukken de eerste elektrische stroombron (juister: spanningsbron) te ontwerpen, de Zuil van Volta. Dat was de allereerste batterij, met direct te gebruiken (nog wel zwakke) elektrische stroom. Kijk, dat was een mooi begin, daar had je wat aan! Nee, toch niet, er was nog geen lamp. Die kwam pas, door Edison, in 1897. Groot succes over de hele wereld! En God zag dat het goed was. Hij vond het wel spannend. Met ons verveelde hij zich nooit.

Maar toen! Net zoals de mens heel eigenwijs aan het verhaspelen van chemische wetten was geslagen om daar een in de natuur niet bestaande eeuwige kunststof, 'plastic' uit te creëren, begon de mens, in 1976, al even eigenwijs, met een listige kunstgreep aan de elektrische stroom te rommelen. God schudde zijn hoofd. Op basis van de binaire rekenkunde, die alleen uit enen en nullen bestaat, knipte de mens de elektrische stroom in een onafzienbare reeks microscopisch kleine deeltjes, 'digits' die niet de stroom zelf, maar de meetwaarden daarvan vertegenwoordigden. En zo hadden ze de stroom gedigitaliseerd, weer zo'n ontwikkeling die in de natuur niet voorkomt. Dat proces geschiedde in de microprocessor, de chip, het begin van de gevaarlijke verwentijd nu. De mens jubelend blij, want die chip kon en kan álles voor ons doen wat we maar wilden. En daar zitten we nu middenin, met de computer als type-, communicatie- en denkmachine in welhaast elk huis en op ieder kantoor, overal. Plus inmiddels het mobieltje en de satellieten achter het Internet. Onze eigen denkkraft wordt er niet beter van, wordt als we niet oppassen juist effectief uitgeschakeld. En God ziet hoofdschuddend dat dit niet goed is, helemaal niet goed.

Want kijk eens aan. De baby in de wieg mag niet meer in alle rust zichzelf ontdekken, nee, die krijgt een lawaaiig mobieltje met 'babygames' in zijn knuistje om daar zo gauw mogelijk voorgoed aan te wennen. Zijn verdere levensvervulling ligt bij 'social media', de goede dingen, maar ook de kwalijke. Want het internet is vrij, voor iedereen. Brul maar raak, scheld maar raak, druk maar wie je wilt de modder in. Dat kan anoniem. Wie doet je wat. Is dit niet een onbeschrijfelijk groot gevaar vooral voor jonge hersentjes? Wat voor geestelijke voeding komt daar nog in? Wordt op deze wijze niet een hele generatie voorgoed op afstand gezet? Nu al weet lang niet iedereen wat hij of zij worden zal, die denkt nog alleen aan op wat voor manier dan ook geld verdienen, carrière maken, werkgelegenheid. Uit

zichzelf iets bedenken? 'kZou niet wete...' En ondertussen zit ook hij voor altijd aan zijn mobieltje vast. Wij allemaal trouwens, want zoals de verslaafde onweerstaanbaar gekluisterd is aan drank en drugs is het mobieltje inmiddels onontkoombaar deel van ieders persoonlijkheid.

Maar dat is nog maar een deel van de technische houdgreep waar we in zitten. Want dat gaat allemaal wel door in de vorm van automatisering op elk terrein. En vergeet de robot niet. Die schakelt de mens gewoon uit. Het mooiste speeltje is de totaal nieuwe wereld die via een digitale bril zo onverwacht móói is dat iedereen enthousiast door de knieën gaat. Een volstrekt onnatuurlijke virtuele wereld, maar naar die nieuwe wereld wordt wel hard toegewerkt. Voor velen is dit het paradijs op aarde. Dus wat zal men nog in de kerk? 'Wij redden het zonder God zelf wel...'

Maar hoe zijn we in zo'n alles opeisende digiwereld nog in staat om met al die doorlopende afleidingen in alle vrijheid de weg door het leven te zoeken en God, soms twijfelend ook dat, te dienen en te loven? Ik vrees dat, vingerwijzing van tante corona of niet, de ongemerkt groeiende gevaren van al die nooit eerder vertoonde heftige ontwikkelingen rondom ons nog wel eens heftiger kunnen worden dan de toch niet mis te verstane klimaatafbraak waar overigens veel te weinig aan wordt gedaan. Paniek dus? Nee, tenslotte volgt na dit aardse leven wel het eeuwige leven, en dat is, geloof dat nu maar, een heel wat realistischer paradijs dan dat paradijselijke gedoe door een virtuele digibril. Een door God zelf beloofd harmonieus paradijs, waar rust heerst en liefde voor iedereen en volmaakt geluk zonder domme verlangens naar steeds weer nieuwe 'gadgets'.

Hier past niets anders dan een omgorden met geestkracht (bijbel lezen!) en al of niet in de kerk (bij voorkeur wel!) God de Vader, de Zoon en de H. Geest tezamen, het hele hemelse Kabinet dus, regelmatig met kracht aanroepen en smeken om de nooit stoppende ego-uitvinders, samen met de dwalende gemeenschap, in het bijzonder de kwetsbare mobieltjesjeugd, aan de hand van zeg maar een soort tweede Mozes de goede weg op te sturen door de verraderlijke, verrassend snel uitdijende digiwereld vol computers, mobieltjes, zelfsturende auto's, automatische huis- en keukenapparaten, voedsel vol ongeziene microplastics, de complete mens vervangende robots, stromen vluchtelingen en feestende toeristen op weg door een rijk van eenvoud zoals dat in den beginne en nu nog altijd door God zo bedoeld is.

Door daarop te durven vertrouwen, daar ben ik van overtuigd, geeft dat ons zonder meer de nodige kracht en moed. Die we nog hard nodig zullen hebben.

Wim van Bussel - Dronryp

* Nieuws en activiteiten in de parochie

Kringen van geloof en nabijheid in tijden van afstand

Aanstaande woensdag 23 september is er om 19.30 uur Gesprekskring in St. Annaparochie.

Alle parochianen zijn welkom!

Op deze bijeenkomsten praten we met elkaar rond een thema. Het thema van deze eerste bijeenkomst is bijvoorbeeld 'Verandering'. Na een korte inleiding gaan we met elkaar in gesprek. Het kan ook best zijn dat iemand uit de groep een thema inbrengt waar we ook nog met elkaar over van gedachten wisselen.

In verband met het maximaal aantal deelnemers moet je je **tevoren opgeven**, bij voorkeur via de mail en anders telefonisch bij pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl of tel: 06 2082 1969). Opgeven kan tot twee dagen voor elke bijeenkomst.

De volgende data van de Gesprekskring en Bijbelkring zijn:

Woensdag 23 september	Gesprekskring <i>Thema:</i>	Parochiezaal St. Annaparochie <i>Verandering</i>
Dinsdag 6 oktober	Bijbelkring	Parochiecentrum Franeker
Dinsdag 20 oktober	Gesprekskring <i>Thema:</i>	Parochiehuis Harlingen <i>Nog niet bekend</i>
Donderdag 5 november	Bijbelkring	Parochiezaal St. Annaparochie
Dinsdag 17 november	Gesprekskring	Parochiecentrum Franeker

Michaëlzondag 27 september: zeg eens ja!

Michaëlzondag. Wie van u kan zich herinneren dat we deze feestdag hebben overgeslagen? Waarschijnlijk slechts een enkeling. Jaar in jaar uit vieren we het feest van de patroon van onze dierbare Sint-Michaëlkerk en van de stad Harlingen. Het is één van de mooie tradities die onze lokale kerkgemeenschap rijk is. Dit jaar leek het coronavirus bijna een reden om Michaëlzondag niet te vieren. De wereldwijde pandemie en de maatregelen die de regering en onze bisschoppen genomen hebben, hebben ertoe geleid dat veel grotere vieringen niet door konden gaan. Maar mijn hart - en hopelijk dat van u hierna ook - is gerust. Op zondag 27 september zullen we onze feestdag samen vieren.

Door de omstandigheden vieren we het dit jaar anders dan gewend. In plaats van uitbundigheid kiezen we voor ingetogenheid. In plaats van samen zingen, kiezen we voor luisteren. Als de bijzondere situatie van de afgelopen zes maanden ons iets heeft aangetoond, is het dat wij allemaal diep in ons hart ja tegen God willen zeggen. Daarom zal het thema dit jaar ook "zeg eens ja!" zijn. De afgelopen maanden hebben wij ja gezegd tegen thuisblijven vanwege de maatregelen, terwijl we normaal gesproken liever naar buiten zouden gaan. Nu vragen we u ja te zeggen tegen God en tegen de Kerk.

Nu we alweer even samenkomen, willen we u van harte uitnodigen om ingetogen, maar daarom zeker niet minder feestelijk, Michaëlzondag met ons te vieren op 27 september in de Sint-Michaëlkerk in Harlingen.

Namens de werkgroep Michaëlzondag,
Klaas Gerard Jumelet